

İŞÇİLERİN GÜCÜNÜ İNŞA ETMEK*

ULUSLARARASI SENDİKALAR KONFEDERASYONU
ITUC

* 18-23 Mayıs 2014 tarihlerinde, Berlin'de gerçekleşen 3. ITUC Kongresi belgelerinden derlenmiştir.

İÇİNDEKİLER

KÜRESEL EKONOMİ	4
KÜRESEL İŞGÜCÜ	7
İKLİM HAREKETİ	8
BARIŞ VE DEMOKRASİ	9
SONUÇ	10
SENDİKAL BÜYÜME	11
SENDİKA HEDEFLERİ	12
SÜRDÜRÜLEBİLİR İSTİHDAM, GÜVENLİ GELİR VE SOSYAL KORUMA	13
EYLEM MADDELERİ	15

GİRİŞ

İnsanlar kendilerini hükümetler tarafından yüz üstü bırakılmış hissediyor. Dünyada nüfusunun %50'den fazlası doğrudan veya ailesi dolayısıyla işsizlikten muzdarip, yine %50'den fazlası güvencesiz veya düzensiz işlerde çalışıyor. %40'ı kayıt dışı sektörün çaresizliği içinde hayatta kalma mücadelesi veriyor.

Kurumlara karşı derin bir güvensizlik var. Hükümetler ve onların uluslararası kurumları, insanlar için 'güvenli ve kapsayıcı demokrasiler' ve 'sürdürülebilir bir gezegen' tesis etmekte başarısız olmuştur.

Bu kurumlar istikrarlı ekonomiler kurmakta, iklim tehditlerini durdurmakta, demokrasiyi güçlendirmekte ve küresel barışı sağlamakta başarısız olmuştur.

Halklar, kârı, çalışan insanların ihtiyaçlarının, önüne koyan hükümetlerine duydukları güveni gittikçe daha hızlı biçimde kaybetmektedir.

KÜRESEL EKONOMİ

80'lerin ve 90'ların "yapısal uyum" politikaları, yoksul ülkelerde kalkınmanın belini büktü ve günümüzde "kemer sıkma" politikaları, birçok gelişmiş ülkede büyümeye ve katılıma zarar verdi.

Gelişmekte olan ülkeler, krediye dayalı tüketimin aşırı açgözlülüğünden önce krizin doğasını ve eşitsizliği ilk elden öğrendi ve kontrolsüz finans 2007'deki "büyük iktisadi durgunluk"a sebep oldu.

Küresel ekonomi, yedi yıl öncesinden daha güvenli değil. Hem ekonomilerimizin hem de toplumlarımızın belini büken amansız bir işsizlik ve eşitsizlikle karşı karşıyayız.

İş çevreleri ve onların politik destekçileri bu büyük iktisadi durgunluğu, güç dengesini sıradan insanların zararına olacak şekilde büyük şirketlere doğru yöneltmek ve demokrasiye zarar vererek, sendikalar ve diğer ilerici güçler tarafından on yıllar içinde kat edilen mesafeyi yok etmek için kullanmıştır.

Kurumsal hırsın iki kuşağı artan eşitsizliği şiddetlendirdi, genç neslin marjinalleşmesini derinleştirdi, küresel büyümeyi sarstı ve kuralların uygulanmadığı, büyüyen kayıt dışı sektörün -kadınlar, göçmenler ve gençlerin daha fazla yer aldığı bir sektör- oluşturduğu çaresizliği tırmandırdı.

Neo-liberal politikaların yıkıcılığına ve düpedüz işe yaramadığına dair çok kuvvetli kanıtlar olmasına rağmen uluslararası finans kurumları hükümetlere, finansal piyasaların gücü karşısında boyun eğmeleri için baskı yapmaya devam ediyor ve hükümetler de onların karşısında sessizleşiyor. Ekonomik krizi ne öngördüler ne de engellediler ve spekülasyonun yıkıcılığını ve açgözlülüğünü kontrol altına alma arayışında hâlâ başarısızlar.

ITUC 2013 Küresel Anketi, çalışan iki aileden birinin iş kaybından veya çalışma saatlerinin azaltılmasından doğrudan etkilendiğini ortaya koyuyor. Özellikle genç kadınlar bundan etkileniyor.

Dünya nüfusunun yarısından fazlası, gelirlerinin son iki yıl içinde geçim maliyetinin altına düştüğünü ifade ediyor.

İnsanların yüzde 59'u artık para biriktiremiyor.

Ülkelerin ezici çoğunluğunda eşitsizlik büyüyor.

Verileri toplanabilen 24 OECD ülkesinden 17'sinde, son otuz yılda gelir eşitsizliği artmış durumda.

OECD "Artan Eşitsizlik" raporu, 1980'lerin ortası ile 2000'lerin sonları arasında net gelirin yıllık ortalama %1,7 artmasına rağmen, bu büyümenin dağılımının son derece eşitsiz olduğunu göstermektedir. En üst onda birlik kesim yılda ortalama %1,9 büyürken, en alt onda birlik kesim sadece %1,3 büyümüştür. Sonuç olarak, OECD ülkelerinde ortalama 'Gini Katsayısı', 1980'lerin ortalarında 0,29'da kalırken, 2010'da neredeyse %10 artmıştır.

2010'a kadarki kriz yıllarının eşitsizlik verilerinin güncellenmiş haliyle OECD'nin en son raporu (2013), eşitsizlik eğiliminde bir tersine dönme durumunun olmadığını, hatta tam

aksini göstermektedir. Piyasa gelir eşitsizliği, hiç olmadığı kadar çok ve hızlı bir şekilde artmıştır. 2008 ile 2010 arasındaki artış, kriz öncesindeki on iki yılda olduğu kadar şiddetli gerçekleşmiştir.

Gelişmekte olan dünyada, günde 1,25 dolarla hesaplanmış yoksul insan sayısı oranı (SGP), 1990'da %43,1'den 2010'da %20,6'ya olmak üzere küresel ölçekte düşmüştür; halen bu en alt sınırın altında ve son derece yoksun koşullarda yaşayan 1,2 milyar insan vardır (Dünya Bankası 2012).

Finansal kurumların anlamakta zorlandığı şey, hızla artan gelir eşitsizliğinin, bu pek az olan edinimleri bile değerlendirmeye alması ve yoksullukta daha ileride gerçekleşecek herhangi bir düşüşe karşı tehdit oluşturmasıdır.

Son birkaç on yıldaki eğilimler, hızlı büyümenin toplumlarımızı daha kapsayıcı ve adil yapmakta yeterli olmadığını göstermektedir. Örneğin, Botsvana, Çin, Kosta Rika ve Dominik Cumhuriyeti'nde görece hızlı büyüme, gelir eşitsizliğinde önemli artışlarla birlikte seyretmektedir ve yoksulluktaki düşüş mümkün olandan çok daha az gerçekleşmiştir.

Gana ve Brezilya gibi benzer büyüme modellerine sahip ülkelerde, büyümenin kazançları daha eşit bir şekilde dağıtılmıştır ve büyük oranda hükümet müdahalesine bağlı olarak, yoksulluk ve insana yakışır iş ortamı üzerindeki etkisi daha belirgindir.

Ülkeler içinde ve arasında zenginlerin ve şirketlerin yol açtığı vergi kaçırma rezaletleri, kamu hizmetlerinin, iş ve sosyal güvenliğin kesintiye uğramasıyla katlanmıştır.

2000 ile 2010 arasında, ILO Çalışma Dünyası Raporu (2012) tarafından incelenen ülkelerin üçte ikisinde, toplu sözleşme kapsamına giren insan sayısı düşmüştür.

Yüz milyonlarca işçi, onurlu bir şekilde yaşabilecekleri asgari ücret hakkından mahrum bırakılmıştır.

İnsanların %75'i ya yetersiz sosyal korumaya sahiptir ya da hiçbir sosyal koruması yoktur.

Dünya çapında sendikalar, neo-liberal kemer sıkma politikalarının boş vaatleri yerine gelirin adil dağılımına dayanan politikalarla, ekonomik ve toplumsal adalet için mücadeleye öncülük etmektedir.

Hükümetler, uluslararası kurumlarının talimatıyla, işçilerin haklarına karşı savaşa girmekte ve bankaların, finans kurumlarının ve büyük şirketlerin çıkarlarını halklarının çıkarlarının önüne koymaktadır. ITUC 2013 Küresel Anketi'ne göre, insanların sadece yüzde 13'ü hükümetlerinin çalışan ailelerin çıkarlarını gözettiğine inanmaktadır.

ETUC, Avrupa Birliği ülkelerinin hükümetlerine bir "iyileştirme planı" sunmaktadır.

ITUC G20 ülkelerine, Büyüme ve İstihdam Planı'nı bir trilyon Euro yatırımla başlatarak gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde altyapı ve istihdam için uygulaması için çağrıda bulunmuştur – bu bankaları kurtarmak için kullanılan miktarın yarısıdır.

Ekonomiyi daha yeşil kılan yatırımlarla, çocuklarımız ve torunlarımız için sürdürülebilir olacak milyonlarca yeni işler yaratabileceğini bildiğimiz, iklim üzerine büyük bir anlaşmayı destekliyoruz.

İnsana yakışır iş onurunun, ailelerimiz ve toplumlarımız için onurlu bir bakım ve fırsat anlamına geldiği bakım hizmeti ekonomisine yatırım talep ediyoruz; kadın emeğinin değersizleştirilmesine son verilmesini de talep ediyoruz.

Cinsiyet eşitliğini tüm dünyada bir gerçeklik haline getirmek ve işte, evde ve toplumda kadın haklarını uygulamak için harekete geçiyoruz.

Toplumsal eğitim, düşük maliyetli sağlık, çocuk koruması, çocuk bakımı, yaşlı bakımı, engelliler için destek, aktif emek piyasası programları ve daha fazlası, nitelikli kamu hizmetlerinin sosyal bütünleşmenin merkezinde olduğu onurlu toplumların temelini oluşturur.

Sürdürülebilir büyüme ve yeni teknoloji potansiyeli için gereken vasıfları sağlamak adına etkili bir stajyerlik artışı ile eğitim, istihdam ve sosyal koruma için gençlik güvenceleri dahil olmak üzere, gençleri kapsayacak önlemler alıyoruz.

Sosyal koruma zemini ve insanların geçimini sürdürebileceği asgari ücret dahil olmak üzere, kayıt dışı ekonomideki işlere resmiyet kazandıran politikaların harekete geçirilmesi için kurumlara çağrıda bulunduk. Sosyal koruma, artan bir şekilde kamu düzenine hâkim olan şirket refahıyla yer değiştirmelidir. Toplu sözleşmelere yönelik saldırıları tersine çevirmeye de kararlıyız.

Birleşmiş Milletler'in 2015 sonrası gelişme hedeflerinin, insana yakışan iş, sosyal koruma zemini ve iklim adaletini içermesini talep ediyoruz.

20. yüzyıl kapitalizm modeli başarısız olmuştur ve "Washington Konsensüsü" sonsuza kadar gömülmelidir. İş çevreleri, 21. yüzyıldaki haliyle kabul edilebilir değildir. Küresel karar almanın merkezinde, ILO'yla birlikte haklara dayanan küresel toplumsal sözleşmeyi garanti altına alan yeni bir Bretton Woods anlaşmasına gerek duyuyoruz. Ekonomileri, insanlara ve toplumlarına hizmet eden yeni ekonomik modeller halinde yeniden inşa etmeliyiz.

Bazılarının çıkarına göre değil, herkes için toplumsal adalet, geleceğimizin bir parçası olmalıdır.

Toplumsal bakımdan adil ülkeler, ancak vatandaşlarının ortak sesi yeteri kadar güçlü çıkarsa oluşturulabilir. Güvenli işyerlerinde insana yakışır işe ancak, işçilerin daha iyi bir anlaşma için pazarlık yapmaya yeterli gücünün olduğu yerlerde erişilebilir.

Bu da işyerlerinde ve toplumda örgütlenmemizi; işçilerin değişime etki edecek gücünü inşa etmek için harekete geçmemizi gerektirir.

KÜRESEL İŞGÜCÜ

Küresel işgücü 2,9 milyar;

Kayıtlı işgücü 1,7 milyar;

Sendikalaşmış işgücü 200 milyon;

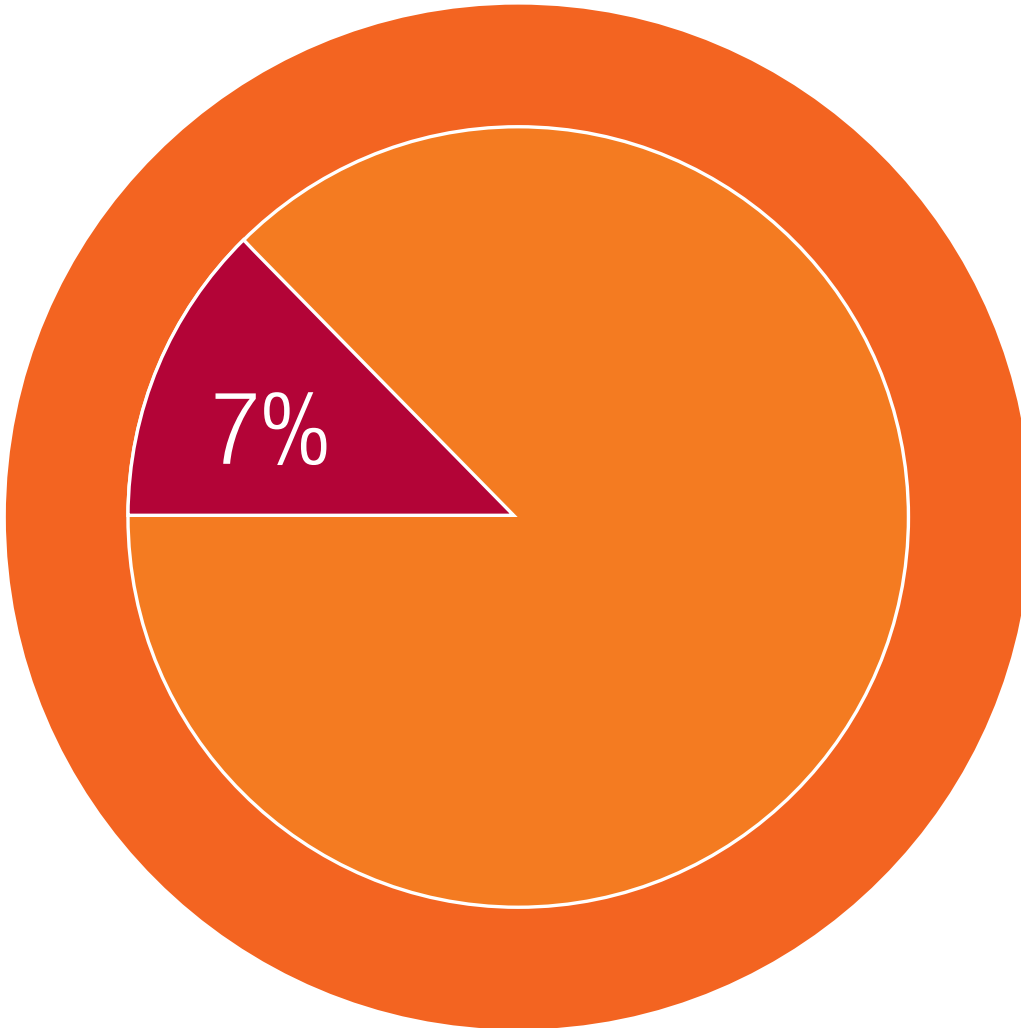
Kadınlar küresel ücretli işgücünün %40'ını oluştursa da sendika liderlerinin %15'inden daha azı kadındır;

İşçilerin %50'si güvencesiz veya düzensiz istihdam türlerinde yer almaktadır, bunların çoğu da kadındır;

Ekonomik olarak aktif her 100 erkeğe karşı 70'den az kadın bulunmasına rağmen, kadınlar arasında işsizlik erkeklerden daha fazladır;

Küresel olarak genç işsizliği yaklaşık %12'dir – bu oran daha yaşlı olanların iki katına denk gelmektedir ve küresel ekonominin %40'ı kayıt dışıdır.

Kadınlar ve erkek işçiler için sürdürülebilir istihdam, güvenli gelir ve sosyal korumayı sağlamak için örgütlenmeliyiz.

İKLİM HAREKETİ

Ölü bir gezegende istihdam olmaz.

İklim hareketiyle pazarlık yapamazsınız. Atmosferdeki tarihin en yüksek karbon seviyesiyle insanlık alışılmadık bir durumla karşı karşıya ve gezegeni ayakta tutabilme sınırlarının hayli ötesinde yaşıyor. Sıcaklık artışlarını %2’de tutma şansını kaybetmiş olabiliriz ama acil bir önlem alınmazsa, yüzyılın sonunda tahmin edilen %4’lük artış, faciayla ve dünya çapında kitlesel insan ölümleriyle sonuçlanacak.

Hayatta kalabilmek için bir yol var ama hükümetlerin bu yola girecek cesarete sahip olması lazım.

ITUC hem yaşanabilir bir gezegeni korumayı hem de iklim hareketinin sağladığı istihdamdan yararlanmayı ahlaki bir gereklilik olarak görmektedir. Bir “Adil geçiş” taahhüdü talep ediyoruz ve hükümet ile işveren davranışına rehberlik edecek bir ILO standardı bulmak için çalışacağız. Aynı ölçüde, 2016 yılına gelindiğinde kendi işçilerimizin sermayesinin de yeşil ekonomide başlangıç hedefi olarak %5’le reel ekonomiye yatırılmasını sağlamak için çalışacağız.

Eğer ekonomimizi yeşil kılacaksa, bütün işler daha temiz olmalı ve insana yakışır iş olgusu dönüşümün merkezinde yer almalıdır.

Dünya, iklim emisyonları ve buna ilişkin konularda küresel bir anlaşma için başka bir son tarih olan Aralık 2015’e hazırlanırken ITUC, üyelerimizi ve onların toplumlarını harekete geçirecektir.

İklim konusunun hesaba katılması için hükümetlere ısrarcı olmak en yüksek önceliktir, ama gezegensel sınırlar içinde yaşadığımızı ve söz konusu edilen su, besin güvenliği ve enerji güvenliğinin elzem konularını teminat altına almak da aynı şekilde önceliklidir.

Sendikalar, hükümetlerinden 2015’te büyük ve bağlayıcı küresel bir anlaşmayı talep etmek için harekete geçecektir ve adil geçiş güvenceleri dahil olmak üzere iklim adaleti için mücadeleye devam edecektir.

BARIŞ VE DEMOKRASI

ITUC, ülkeler içindeki ve arasındaki çatışmaları sonlandırma ve önüne geçme kapasitesine sahip olan bir Birleşmiş Milletler'le beraber, kitle imha silahlarından arındırılmış bir dünyaya ve silahsızlanmaya bağlılığını yeniden tasdik etmektedir. Bununla birlikte, ne barış ve adaleti tesis etmek için insanların demokratik yetkisinin yerini tutan, ne de diyalog yoluyla çatışmaların çözümünün sağlanmasının yerini tutan hiçbir şey yoktur.

ITUC, özgürleşme mücadelelerine katılan kardeşlerimizin ve Bahreyn, Mısır, Libya, Filistin, Suriye ve Tunus dahil olmak üzere demokrasi için mücadele edenlerin yanında durmaktadır.

Aynı şekilde, Afganistan, Beyaz Rusya, Gine, Haiti, İran, Irak, Mali, Kongo Demokratik Cumhuriyeti ve Somali gibi derin çatışma ve/veya baskı nedeniyle mahvedilmiş ülkelerde, insanların barış ve güvenlik talebini destekliyoruz.

Kolombiya, Guatemala, Fiji, Svaziland, Türkiye ve Zimbabve'de yasama adaleti ve cezasız kalmaya son verilmesi için yapılan mücadeledeki tavrımızı yeniden tasdik ederek, hakların inkârından üzüntü duymaktayız.

Kadınlara ve göçmenlere yapılan veya bir yöreye, dine veya farklı etnik kökene sahip insanlara yönelik devlet-kaynaklı baskının; işyerinde her türden ayrımcılık, kötüleme ve tacizin karşısında durmaya devam edeceğiz.

SONUÇ

ITUC işçilerin gücünü; sosyal bakımdan adil toplumlar ve ekonomiler yaratma gücünü inşa etmeye kararlıdır. Bu kongre, aşağıdakileri tesis etmek için eylem planları ortaya koyacaktır:

Sendikal büyüme

Sürdürülebilir işler, güvenli gelir ve sosyal koruma

Hakların uygulanması

İnsanların karşılaştıkları belirsizlik öfke yaratır ve umuda izin vermez. Biz bir plan talep ediyoruz; biz umut talep ediyoruz. İş; küresel haklar çerçevesinde desteklenen, insana yakışır iş.

Çalışan insanlar ve aileleri için olumlu bir gelecek vizyonuna sahibiz. Başka bir ekonomik ve toplumsal gelecek şekillendirebilecek güçlü bir küresel işçi hareketiyle. Kontrolsüz sermayenin kazanılmış haklarına karşı birlik olmak için çok sayıdaki üyesinin bütün potansiyelini harekete geçirebilecek ve örgütleyebilecek bir hareket.

ITUC, çalışan insanların kapsayıcı küresel hareketinden onur duymaktadır ve demokrasiyi güçlendirmek, hak talep etmek ve toplumsal olarak adil bir dünyaya hazırlanmak için işçilerin gücünü inşa ederken onlarla ve aileleriyle beraberiz.

SENDİKAL BÜYÜME

ITUC 'un 157 ülkede 353 bağlı sendika kuruluşuyla 175 milyon üyesi bulunmaktadır.

ITUC ailesinin, dünyadaki en geniş demokratik güç olmasına dair gurur verici gerçeğe rağmen, mevcut durumda küresel işgücünün %7'sini örgütlemiş durumdayız.

Büyüme için örgütlenmek zorunda olduğumuzun farkındayız. Güvenli demokrasi, insana yakışır iş, eşitlik ve toplumsal adalet için gerekli olan işçilerin gücünü inşa edeceksek, %7 sınırını aşmak zorundayız.

ITUC küresel anketi, insanların sendikaların önerdiği şeyi talep ettiğini göstermektedir:

Anketi cevaplayan her üç kişinin ikisinden fazlası (yüzde 68), sendikası olan işyerlerinin daha iyi ücret, daha iyi koşullar, işçiler için sağlık ve güvenlik sağladığı görüşüne katılmaktadır.

Bir dizi iş yasasına, son derece güçlü bir destek vardır.

İnsanların yüzde 99'u daha iyi ücret, koşullar, sağlık ve güvenlik için grev hakkını koruyan yasaları desteklemektedir.

İnsanların yüzde 96'sı işçiler için insana yakışır asgari bir ücreti koruyan ve tesis eden yasalardan yanadır.

İnsanların yüzde 91'i, insanlara toplu sözleşme hakkını veren ve yüzde 89'u ise işçilere bir sendikaya girme hakkı tanıyan yasaları desteklemektedir.

Mesele hedefleri belirlemek, bir plan oluşturmak, kapasite ve eylem oluşturmaktır.

Küresel işgücü 2,9 milyar.

Kayıtlı işgücü 1,7 milyar.

Sendikalaşmış işgücü 200 milyon.

İşçilerin %50'si güvencesiz işlerde çalışıyor, bunların çoğu kadın.

Küresel ekonominin %40'ı kayıt dışı.

SENDİKA HEDEFLERİ

Dünya genelinde işçiler, ABD tarzı istihdam uygulamalarının saldırgan ihracıyla haklara yönelen toplu saldırılarla karşı karşıyadır. Örgütlenme özgürlüğü ve toplu sözleşmeye karşı saldırılar, işgücü üzerinde işverenin mutlak kontrolünü sağlamak için düzenlenmektedir. İşin böyle insanlıktan çıkarılması sendika örgütlenmesi, toplu sözleşme ve toplumsal diyalog için büyük zorluklar ortaya çıkarmaktadır.

Birçok sendika, işyerinde ve endüstriyel ilişkiler sisteminde bu uygulamaların istilasına cevap olarak ya da önceden davranarak karşı-stratejiler geliştirmekte ve yürürlüğe koymaktadır. Küresel sendika hareketi, temel haklara düzenlenen bu şiddetli saldırılar karşısında sendikaların örgütlenmeye hazırlanmasına yardımcı olma konusunda kilit rol oynamaktadır.

ITUC ve Küresel Sendika Federasyonları (GUF) büyümeye giden üç yol için ortak sorumluluk alma konusunda fikir birliğine vardılar. Bunlar kurumsal örgütlenmeyi, ulusal hedefleri ve örgütlenme özgürlüğü için demokratik risk alanlarını kapsamaktadır.

ITUC, örgütlenme için kapasite oluşturmanın her yerdeki sendikalar için öncelikli olduğunu kabul etmektedir. 2018 için 20 milyon yeni üye hedeflenmektedir.

Bu, aşağıdakileri gerektirmektedir:

- Stratejik araştırma ve haritalandırma
- Hedef grupları belirleme
- Şeffaf planlama ve değerlendirme
- Ortak örgütlenmeye yönelik bütçe stratejileri
- ITUC Küresel Akademisi'nin güçlendirilmesiyle organizatörlerin, öncü organizatörlerin ve stratejik kampanya koordinatörlerinin eğitilmesi
- Kararlaştırılmış şirket sektörlerinde, ülkelerde ve başlıca küresel meselelerde kampanyaların örgütlenmesi aracılığıyla Küresel Sendikalar Konseyi'yle olan ortaklığın derinleştirilmesi
- Bir örgütlenme fonunun oluşturulması

Kampanyaların örgütlenmesi aşağıdakileri kapsmalıdır:

- Küresel sendikalarca tanınan küresel kurumlar
- Kadınlar, göçmenler ve genç işçiler
- Kayıt dışı sektörlerdeki işçiler
- Bölgesel ve bağlı hedef grupları ile sektörler

SÜRDÜRÜLEBİLİR İSTİHDAM, GÜVENLİ GELİR VE SOSYAL KORUMA

Hükümetler ve uluslararası kurumlar başarısız olmuştur.

Küresel ekonomi artık yedi yıl önce olduğundan daha istikrarlı değil. Kapitalizmin mevcut modeli, hiçbir zaman sürdürülebilir istihdam, güvenli gelir ve sosyal koruma sağlayamaz.

İklim felaketlerinin yarattığı gittikçe artan yıkıma ve yüzyılın sonunda sıcaklıkların %4 artış gösterecek olmasına karşın, iklim değişikliğiyle mücadele edecek politik cesaret çok azdır.

Usulüne göre çalışan sektörlerde işsizlik 200 milyon civarında kontrol edilemez bir rakama ulaşmıştır ve genç işsizliği çok yüksek sayıda gencimizi onurlu işlerden mahrum etmektedir. Dünyadaki işçilerin %40'ından fazlası kayıt dışı sektörün çaresizliğine itilmektedir, önceliğimiz herkes için insana yakışır istihdamdır.

Eşitsizlik, neredeyse bütün ülkelerde artıyor ve zenginlikten alınan pay olarak ücretler, kaydedilenlerin en düşüklüğü arasında. İnsanların %78'i ücretlerinin geçim maliyetinin altına düştüğünü ya da sabit kaldığını söylemektedir.

Bedelini ödeyemeyenler her geçen gün sağlık, kamusal eğitim, ulaşım ve genel olarak kamu hizmetlerinden mahrum bırakılmaktadır. Vergi kaçakçılığı yaygınlaşmıştır.

Birleşmiş Milletler Binyıl Gelişme Hedefleri'ne ulaşamamıştır ve ülkeler, 2015 sonrası için küresel sürdürülebilirlik hedefleri konusunda kavgaya tutuşmuştur.

Sürdürülebilir istihdam, güvenli gelir ve sosyal koruma adil bir ekonominin temel esaslarıdır.

ITUC Küresel Anketi, asgari sosyal koruma konusunda yoğun bir destek olduğunu gösteriyor.

İnsanların %92'den fazlası, hükümetlerinin sağlık hizmetlerine, eğitime ve çocuk bakımına ucuz erişim sağlamasını istiyor. %96'sı insana yakışır emeklilik maaşını destekliyor ve %88'i işsizlik yardımı taraftarı.

İnsanlar, mevcut iş yasalarının yeterli iş güvenliği (%63) ve adil ücret (%65) sağladığından şüphe duymaya devam ediyor.

Küresel olarak öngörülen büyüme %3,1 ve 2011'den beri IMF tarafından altı kez geriye çekildi.

Kaydedilen işsizlik 200 milyon civarında ve genç işsizliği bazı ülkelerde %60'a kadar yükseliyor.

Küresel ekonomide kayıt dışı sektör %40 ve büyümeyi sürdürüyor.

Kayıtlı sektördeki işçilerin %50'den fazlası güvencesiz veya düzensiz işlerde çalışıyor.

Piyasa geliri eşitsizliği hiç olmadığı kadar fazla ve hızlı arttı. 2008 ile 2010 arasındaki artış, kriz öncesi on iki yıl kadar şiddetli oldu.

Ücretlilerin milli gelirden aldığı pay, 1990 ve 2009 arasında 30 gelişmiş ekonominin 26'sında ortalama yüzde 4,4 puan düştü.

1,2 milyar insan, günde 1,25 doların altında, aşırı yoksulluk şartlarında yaşıyor.

İnsanların %75'inin yeterli sosyal koruması yok.

Kadınlar nüfusun %50'sini, işgücünün ise sadece %30'unu oluşturuyor.

168 milyon çocuk işçi okula gidemiyor.

İklim felaketleri artıyor ve müdahale olmazsa dünyada dört derecenin üzerinde sıcaklık artışları bekleniyor.

Bir milyar insanın yeterli içme suyuna erişemiyor ve 2,6 milyar insan gereken hijyen koşullarından yoksun.

Geçen 30 yılda, ölüm oranı 37 ülkede artmış durumdadır.

EYLEM MADDELERİ

Sürdürülebilir bir gelecek, nitelik araştırması ve analizine dayanan yeni bir ekonomik model gerektirir. Bu esasa göre aşağıdakileri taahhüt ediyoruz:

Tam İstihdam

Ulusal istihdam hedeflerinin desteklenmesi.

Altyapı, yeşil ekonomi, bakım hizmeti ekonomisi ve nitelikli stajyerlikte hedeflenen yatırım için kampanya düzenlenmesi.

Toplu Sözleşme, Asgari Ücret ve Asgari Sosyal Güvenlik

İşverenler, hükümetler, IMF ve diğer uluslararası kurumlar dahil olmak üzere toplu sözleşmelere yönelik bütün saldırılara karşı mücadele etmek için örgütlenme.

Toplu sözleşmeleri genişletmek ve korumak için mücadele eden sendikalarla küresel dayanışma.

Küresel çerçeve anlaşmaları için Küresel Sendika Federasyonları'nın kampanyalarını destekleme.

Asgari ücret ve sosyal koruma konusunda büyük baskı yaratmak için ülkeleri hedef alma ve işçileri örgütleme.

Sömürüye dayanan tedarik zincirlerini hedef alma.

İklim Hareketi

2015'te büyük bir küresel anlaşma için ulusal olarak harekete geçme.

BM 2015 Sonrası Sürdürülebilirlik Hedefleri

Bütün hükümetlerin, "tam istihdam ve insana yakışır iş" ve "asgari sosyal koruma"nın BM hedefleri arasında yer almasını desteklemesinin sağlanması.

Yeni Bir Yatırım Modeli

Spekülasyon olmaksızın reel ekonomide işçilerin sermayesini güvenceye alma.

Sermaye yatırımı ve ticaret anlaşması için önkoşul olarak haklar ve çevre standartlarına yönelik kampanya düzenleme.

HAKLARI UYGULAMAK

Büyük iş ve finans çevreleri ile onların politik müttefikleri, sendikaların temel işçi haklarını savunmak ve genişletmek için yürüttüğü çabaları baltalamak ve engellemek amacıyla faaliyetlerini yoğunlaştırdılar. İşçileri daha fazla sömürmek ve kazanılmış hakları gasp etmek için kendi marifetleri olan küresel ekonomik krizi kullanıyorlar.

Küresel sermaye modeli eşitsizliğe neden oluyor, toplumsal kargaşa yaratıyor ve demokrasinin altını oyuyor.

İşçi hakları tartışmaya kapalıdır, yine de insana yakışır işe yönelik ihlaller pek çok ülkede, küresel tedarik zincirlerinin tamamında ve çoğunlukla kadın ve göçmenlere yönelik olarak farklı düzeylerde varlığını sürdürmektedir.

Hükümetler, iş çevrelerinin çıkarlarını işçilerin çıkarlarının üzerinde tuttuğu için insanlar hükümetleri tarafından sahipsiz bırakıldıklarını hissediyor. İnsanların sadece yüzde 13'ü hükümetlerinin, çalışan ailelerin çıkarlarını iş çevrelerinin üzerinde tuttuğuna inanıyor.

- Ülkelerin %28'inde sendika üyelerine yönelik fiziksel saldırı olduğu ITUC'a bildirilmiştir. Geçtiğimiz 27 yılda Kolombiya'da 2942 sendikacı öldürülmüştür. Guatemala'da 2007'den bu yana 73 sendikacı katledilmiştir.
- Ülkelerin yaklaşık %53'ünde sendika üyelerine yönelik sendika karşıtı ayrımcılık olduğu ITUC'a iletilmiştir.
- Ülkelerin yaklaşık %25'inde toplu sözleşme kurumları bulunmasına rağmen, işverenlerin sözleşme yapmayı reddettiği ITUC'a bildirilmiştir.
- 47 ülke, işçilerin temel haklarına ilişkin uluslararası sözleşmeleri onaylamamıştır.
- Çin, Hindistan, A.B.D ve Brezilya dahil olmak üzere dünya nüfusunun yarısından fazlasını oluşturan 33 ülke, Sendika Özgürlüğü ve Örgütlenme Hakkı'nın Korunmasına İlişkin Sözleşme'yi (No. 87) onaylamamıştır.
- 20,9 milyon insan zorla çalıştırılıyor ya da özellikle savunmasız olan göçmen ve yerli işçilerle birlikte her 1000 işçiden 3'ü "modern köle" durumundadır.
- Dünya çapında her 3 kadından biri fiziksel ve/veya cinsel şiddetle karşı karşıyadır.
- Ücretlerdeki cinsiyet ayrımı, her ülkede yüzde 8 ile 48 aralığındadır.

RİSK ALTINDAKİ ÜLKELER

ITUC Risk Altındaki Ülkeler stratejisi, özgürlük mücadelelerinin, çatışmaların, ayrımcılık ve baskıya karşı mücadelelerin veya yasaların işçilerin temel haklarını güvenceye almakta yetersiz kaldığı ülkeleri kapsamaktadır.

Bu stratejinin iki bileşeni vardır: ortak hareket etmek için bir "İZLEME LİSTESİ"nin yanı sıra sendikaların örgütlenme kapasitesinin artmasına destek verilecek ülkelerin yer aldığı "HEDEF LİSTE."

İZLEME LİSTESİ

- Filistin
- Afganistan
- Kolombiya
- Cezayir
- Pakistan
- Haiti
- Mısır
- Mali
- Yunanistan
- Suriye
- Gine
- Beyaz Rusya
- Irak
- Meksika
- Filipinler
- İran
- Honduras
- Kamboçya

HEDEF ÜLKELER

- Zimbabve
- Burma/Myanmar
- Gürcistan
- Swaziland
- Bangladeş
- Türkiye
- Fiji
- Guatemala
- Bahreyn

İşverenlerin "örgütlenme özgürlüğü," "toplu sözleşme" ve "grev hakkı" dahil olmak üzere temel haklara yönelik saldırılarının yanı sıra şirketlerin ve tedarik zincirlerinin sömürüye dayalı küresel ticareti küresel bir harekettir ve tersine çevrilmelidir.

EYLEM MADDELERİ

Haklar tartışmaya açık değildir ve bütün sendikalar, adil bir dünya inşa etmek amacıyla ulusal ve küresel bir mücadele yürütmeye kararlıdır. Bu çerçevede aşağıdakilere ihtiyacımız vardır:

- ITUC Anketi'nde mevcut sendikal hak ihlallerinin ayrıntılarını içeren stratejik araştırmaya dayalı hedeflenmiş kampanyalar ve belirli politik amaçları teşvik etmeye yönelik detaylı analiz
- ILO Sözleşmeleri dahil olmak üzere, hükümetler ve işverenler tarafından örgütlenme özgürlüğü ve toplu sözleşme hakkının tanınmasını sağlamaya yönelik stratejiler
- ILO'nun denetim mekanizmalarının ve sendika hareketinin bölgesel mekanizmalarının etkili bir şekilde kullanımına yönelik vasıflar ve stratejiler
- Çalışma mevzuatı veya iş davalarının saldırıları altında olan sendikalara destek kampanyaları düzenlenmesi
- Güvencesiz ve düzensiz iş kullanımının durdurulmasına yönelik stratejik planlar
- Sendikal mücadelelere yönelik farkındalığı artırmak için iletişim stratejileri
- Kampanya kapasitesini artırmak için insan hakları örgütleri ve diğer ilgili kurumlarla işbirliği yapma
- Kadınların erkeklerle eşit olmasına yönelik kampanyaları sendikamızda uygulamak ve bu kampanyaları destekleme

